



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobkyně: **Česká televize**, Kavčí hory, Praha 4, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, Škrétova 44/6, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalované č.j. FOL/58/2010 ze dne 15. prosince 2009,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání č.j. FOL/58/2010 ze dne 15. prosince 2009 se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 5000,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované č.j. FOL/58/2010 ze dne 15. prosince 2009, kterým jí byla uložena pokuta ve výši 50 000,- Kč za porušení ust. § 48 odst. 4 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť označením sponzora Fortuna (sponzor pořadu, mutace 90), který vyzývá diváky ke konzumaci služeb sponzora na internetových stránkách, s premiérou dne 7. června 2009 v 16:59:36 hod na programu ČT4 Sport, porušila povinnost zajistit, aby reklamy a teleshopping byly rozeznatelné, u provozovatele televizního vysílání zřetelně zvukově, obrazově či zvukově-obrazově oddělené od ostatních částí programu. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná popsala obsah předmětného spotu (*„Basketbalový míč se otáčí na jasně žlutém pozadí, střídají jej tři krátké pohyblivé záběry z basketbalového zápasu, v závěru je na žlutém pozadí logo Fortuna sázková kancelář a odkaz www.ifortuna.cz. Ve zvuku rytmická hudba a slova: Vzrušující okamžiky při sledování přenosu a širokou nabídku sázek nyní i na internetu vám přináší Fortuna - sponzor pořadu“*), ocitovala vyjádření žalobkyně jako účastníka řízení, a dále uvedla své úvahy, vycházející z ustanovení norem zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání a judikatury Nejvyššího správního soudu se závěrem, že předmětný sponzorský vzkaz má prvky reklamy a že tedy žalobkyně jeho odvysíláním porušila svou povinnost podle ust. § 48 odst. 4 písm. a) zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Výše pokuty pak byla v závislosti na kritériích podle ust. § 60 a odst. 2 a 3 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání stanovena na 50 000,- Kč.

Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v níž žalobkyně namítla, že celkové vyznění spotu svědčí názoru, že se jedná o sponzorský vzkaz, neboť obsahuje jen zcela obecné informace, a pro který sponzor zvolil standardní způsob prezentace vlastní existence, bez přímé výzvy k využití předmětné služby.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě odmítla žalobní námitky s tím, že vydáním napadeného rozhodnutí nebyl porušen zákon.

Při jednání dne 18. 1. 2010 setrvali účastníci na svých skutkových i právních závěrech. Zástupkyně žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, zástupkyně žalované navrhla žalobu zamítnout.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních námitek, a rozsudkem ze dne 18. 1. 2011, č.j. 8A 81/2010-36, žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Na základě kasační stížnosti žalobkyně ve věci rozhodoval Nejvyšší správní soud, který rozsudkem č.j. 7 As 51/2011-62 ze dne 24. 11. 2011 zrušil shora označený rozsudek Městského soudu v Praze a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud s odkazem na závěry, k nimž dospěl ve svém rozsudku ze dne 9. 11. 2006, č.j. 7 As 81/2005-79, konstatoval, že v projednávané věci je zřejmé, že předmětné obchodní sdělení z mezí sponzorského vzkazu nevybočilo. Skutečnost, že jím je propagována služba sponzora na internetu, sama o sobě o jeho charakteru nic neříká.

Vytváří povědomí o činnosti sponzora a odkazuje obecně na jeho webové stránky. Spíše nepřímé upozornění na dostupnost služeb sponzora přes internet lze považovat za součást upozornění na relevantní vlastnost sponzora a jako takové součástí sponzorského vzkazu být může. Hlavním smyslem předmětného obchodního sdělení je upozornit na novou dimenzi služeb sponzora, a sice to, že jsou nyní dostupné i přes internetové rozhraní. Dynamika obchodního sdělení v daném případě nemění jeho základní charakter, neboť pouze dokresluje hlavní pole působnosti sponzora, jímž jsou sázky na výsledky sportovních utkání. Sport nepochybně může být zobrazen jako dramatická a dynamická aktivita nepostrádající různá překvapení. Skutečnost, že v závěru obchodního sdělení je uvedena internetová adresa sponzora spolu se jménem a charakteristikou jeho činnosti, nemá sama o sobě ani spolu s jinými vlastnostmi obchodního sdělení charakter jasné a přímé pobídky ke konzumaci sponzorových služeb. Celkové vyznění obchodního sdělení je takové, že upozorňuje na existenci sponzora, charakterizuje jeho základní obor činnosti a prezentuje nový komunikační kanál diváka ke sponzorovi, jímž je internet. Takový obsah obchodního sdělení se pohybuje v intencích obvyklého účelu sponzorského vzkazu, tedy prezentovat sponzora divácké veřejnosti a posílit její povědomí o jeho existenci a činnosti. Obchodní sdělení má stopáž několik sekund, jedná se tedy ještě o adekvátně krátké reklamní sdělení, a je zřetelně označeno jako sponzorský vzkaz výrazným a dobře srozumitelným hlasovým sdělením, že sponzorem pořadu je Fortuna. Ze všech uvedených aspektů posuzovaného obchodního sdělení, hodnocené ve svém celku, tedy nasvědčují tomu, že se jedná o sponzorský vzkaz propagující určitou entitu poskytující určitou službu. Jeho dynamika, ani způsob a obsah informace o sponzorem poskytovaných službách nevybočuje z obvyklých mezí sponzorských vzkazů. S ohledem na svůj obsah má povahu zvláštního, zákonem povoleného, typu reklamního sdělení. Hranice mezi vzkazem a dalšími částmi programu je zřetelně vytýčena sdělením, že se jedná o sponzorský vzkaz.

Městský soud v Praze byl v dalším řízení podle ust. § 110 odst. 3 soudního řádu správního vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku Nejvyššího správního soudu, a proto konstatoval, že Rada pro rozhlasové a televizní vysílání posoudila nesprávně právní otázku, zda předmětné obchodní sdělení bylo neoddělenou reklamou ve smyslu § 48 odst. 4 písm. a) zákona o vysílání, neboť ve věci se jednalo o sponzorský vzkaz. Rada tedy postupovala v rozporu se zákonem, jestliže žalobkyni uložila pokutu za porušení ust. § 48 odst. 4 písm. a) zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, neboť jednání žalobkyně nebylo způsobilé tuto normu porušit. V podrobnostech Městský soud v Praze odkazuje na odůvodnění výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu, jímž byl ve svém rozhodování vázán.

Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, když oba účastníci s takovým postupem výslovně souhlasili.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobkyně měla ve věci úspěch a její náklady řízení spočívají v zaplacených soudních poplatcích jednak z podané žaloby ve výši 2000,- Kč a jednak z podané kasační stížnosti ve výši 3000,- Kč.

P o u č e n í: proti tomuto rozsudku není kasační stížnost přípustná [ust. § 104 odst. 3 písm. a) soudního řádu správního]

V Praze dne 10. září 2012

JUDr. Slavomír Novák
předseda senátu